

må have de regler, vi har i dag, og som fungerer rimelig udmærket. Derfor er vi imod, og alene af den grund vil vi stemme nej til det her lovforslag. Vi har enkelte gange gjort undtagelser. Hvis EU har prøvet at påtvinge danskerne noget fornuftigt, har vi stemt for. Hver eneste gang EU påtvinger os noget, der ikke er fornuftigt, så er vi imod.

Så vil vi i øvrigt anbefale regeringen at lade være med at bøje sig, bare fordi der bliver truet med en sag. Vi ser ikke nogen grund til, at man straks skal føje sig. Tag da slagsmålet med Kommissionen i stedet for bare at sige: Nå, jamen vi må vel hellere indrette os! Så vores råd til regeringen er i virkeligheden også: Lad da være med at gennemføre det her! Tag i stedet kampen op! Det er ikke Kommissionen, der bestemmer, hvordan vi afgiftsbelægger biler i Danmark.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg kan da godt forstå, at hr. Frank Aaen benytter chancen for at køre på EU med det her oplagte forslag, men det er jo ikke EU, der har et problem i den her sag; det er jo det danske afgiftssystem, der har et problem, for hvis vi nu ikke havde de her skyhøje danske omsætningsafgifter, var den her sag jo overhovedet ikke rejst, og så behøvede vi ikke stå og spille tiden sådan en tirsdag eftermiddag.

Frank Aaen (EL):

Nu skriver jeg ikke lige under på, at lovarbejdet er spild af tid, men sådan kan vi jo have det forskelligt. Man kan sige, at man nogle gange kæmper forgæves, men det er jo noget andet.

Jamen det er da noget pjat at sige, at det er os, der har et problem, men måske er det den ansvarsløshed, vi endnu engang ser præsenteret fra partiet Venstres side, at man er fuldstændig tordnende ligeglad med, hvordan man opretholder indtægtsgrundlaget for det danske velfærdssamfund. Det blev jo lige sagt, at problemet er, at vi har for høje afgifter på biler i Danmark. Javel: Vi har for høje afgifter på dét, vi har for høj skat på dét, vi skal bare bruge penge på dét! Vi så i det tidligere lovforslag, at partiet Venstre var fuldstændig ligeglad med en indtægt, hvorimod man straks tilslutter sig noget, der giver udgifter.

I virkeligheden kan vi jo altså lære af den her debat, at Venstre sådan set bare mener, at vi skal give afkald på indtægter, men at vi aldrig

kan få at vide, hvilke velfærdsgoder det så er, der samtidig skal nedskæres.

Christian Jensen (FP):

Ser man isoleret på lovforslag nr. L 211, kan man da godt vælge at være positiv over for det, og det kan man da især, hvis man er positiv over for forslaget, bare fordi der er et provenutab for skatteministeren deri. Dermed kunne man jo sige, at så var alting godt, men så enkelt er det jo ikke, heller ikke set med Fremskridtspartiets øjne, så umiddelbart kan Fremskridtspartiet ikke støtte dette forslag.

Sagen er jo den, at Danmark endnu engang er ved at få skægget i EU's postkasse ved at opkræve alt for store afgifter og dermed igen overtræde EU-reglerne. Denne gang er det traktatens artikel 48 om arbejdskraftens fri bevægelighed og traktatens artikel nr. 59 om den fri udveksling af serviceydelser.

Sammen med, at vi i Fremskridtspartiet synes, det er helt i orden, at EU holder en afgiftshungrende skatteminister i skak og holder Danmark på lovens grund, synes vi i øvrigt, det er dybt tragisk, at EU skal være vores sikkerhed for, at tingene går rigtigt til, ikke bare i denne sag, men også i andre sager, hvor man har haft svært ved at holde sig på måtten.

I øvrigt tror jeg ikke på, at dette her afværgeforslag, som jeg vil vælge at kalde det – for andet og mere er det ikke – tilfredsstillende EU-Kommissionen. Ja, man må vel sige, at det håber vi ikke at det gør. Af samme grund kunne man jo næsten tilkomme til at holde af EU, hvor mærkeligt det end lyder fra min side. Ja, man må vel sige, at skulle det blive en nødvendighed for at få ændret på det helt urealistisk høje afgiftsniveau, vi har i Danmark, så ville det trods alt være at foretrække. For når det kommer til stykket, har man ikke med dette her forslag tænkt sig at ændre en tøddel på skatte- og afgiftspolitikken her i Danmark, nej, det er i nødværge, dette forslag er fremsat.

Det er i øvrigt paradoksalt at opleve, at hver gang der fremsættes forslag om afgifter og især om bilafgifter og miljøafgifter, så ender de som skjulte skatter, som det er uhyre bekvemt for skatteministeren efterfølgende at skrue på efter behov. Hvis man var troværdig, kaldte man tingene ved rette navn. Så ville man i stedet for at forhøje afgifterne på bilerne sænke afgifterne, så danskerne kunne få råd til at købe nye og miljørigtige biler. Vi håber, miljøministeren en dag ser lyset på dette område.